

Sygn. akt II K 1613/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniach: 20.07.2018 r. 13.03.2019 r., 17.05.2019 r., 25.10.2019 r., 29.11.2019 r., 31.01.2020 r., 01.07.2020 r., 15.07.2020 r., i 02.10.2020 r.

s p r a w y :

T. K.

syna S. i D. zd. P.

urodzonego w dniu (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 6 lutego 2017 r. przy ul. (...) w S., woj. (...) dokonał umyślnie zniszczenia mienia poprzez wgniecenie karoserii w okolicy lewego tylnego nadkola i uszkodzenia klosza tylnej lewej lampy samochodu R. (...) o nr rej. (...), czym działał na szkodę R. B. (1) powodując łączne straty w wysokości 750,00 zł, czym w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania zaznaczenia czynu i pokierowania swym postępowaniem,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

2. w dniu 6 lutego 2017 r. przy ul. (...) w S., woj. (...) naruszył czynności narządów ciała i spowodował rozstrój zdrowia R. B. (1) poprzez uderzenie pokrzywdzonego pięściami w głowę i okolice lewego ucha, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń w postaci stłuczenia okolicy skroniowej lewej i lewej małżowiny usznej oraz stłuczenia okolicy jarzmowej lewej z obrzękiem, przy czym w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swym postępowaniem,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **T. K.** winnym tego, że w dniu 06 lutego 2017 r. w S. woj. (...) umyślnie dokonał uszkodzenia mienia w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że kopiąc w karoserię wskazanego pojazdu spowodował wgniecenie karoserii w okolicy lewego tylnego nadkola oraz uderzając ręką w klosz tylnej lewej lampy spowodował jego uszkodzenie, czym spowodował łączne straty w kwocie 750 zł, czym działał na szkodę R. B. (1), przy czym czynu tego dopuścił się mając znacznie ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, tj. występku z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę 60 /sześćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 /dziesięć/ złotych każda;

II. uznaje oskarżonego **T. K.** winnym tego, że w dniu 06 lutego 2017 r. w S. woj. (...) zadając pięściami uderzenia R. B. (1) w głowę i okolice lewego ucha spowodował u niego obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy skroniowej lewej i lewej małżowiny usznej oraz stłuczenie okolicy jarzmowej lewej z obrzękiem, które spowodowały rozstrój zdrowia

organizmu w/w na okres poniżej 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się mając znacznie ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, tj. występku z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierza mu karę 70 /siedemdziesięciu/ stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 /dziesięć/ złotych każda;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **T. K.** kary grzywny i wymierza mu karę łączną 100 /stu/ stawek dziennych grzywny licząc stawkę dzienną po 10 /dziesięć/ złotych każda;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **T. K.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego R. B. (1) kwoty 750 zł /siedemset pięćdziesiąt złotych/ wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1.000 zł /tysiąca złotych/ tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **T. K.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. B. (1) kwotę 3.816 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 3 ust 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **T. K.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.658,92 złotych, w tym opłatę w kwocie 100 złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1613/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do			

informacji zawartych w częściach 3 - 8 formularza.				
USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.1.1	T. K.	art. 288§ 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	<ul style="list-style-type: none"> - uszkodzenie mienia w dniu 06 lutego 2017 r. w S. w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej (...) poprzez kopnięcie w wyniku czego powstało wgniecenie karoserii w okolicy lewego tylnego nadkola oraz uderzenie ręką w wyniku czego powstało uszkodzenie klosza tylnej lewej lampy na szkodę R. B. (1), - wartość szkody 750 zł, - dopuszczenie się przez oskarżonego czynu w warunkach ograniczonej zdolności do rozpoznania jego znaczenia i 	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka R. B. (1) k. 8-10,36-37, 260-262, - protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją zdjęciową k. 15-25, - płyta CD z nagraniem z monitoringu k. 26, - protokół odtworzenia zapisu z płyty k. 54-56, - kosztorys k. 34, - zeznania świadka S. S. k. 43-44,367, - zeznania świadka A. D. k. 46-47, 284-285, - zeznania świadka T. H. k. 58-59,282-284,

			<p>pokierowania swoim postępowaniem,</p>	<ul style="list-style-type: none"> - opinia sądowo – psychiatryczna k. 121-123, - zdjęcia uszkodzeń na płycie CD k. 318, - częściowo opinia biegłego z zakresie techniki samochodowej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny pojazdów i kosztów napraw powypadkowych J. W. k. 337-346, 383-384,
1.1.2.	T. K.	art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	<ul style="list-style-type: none"> - uderzenie pokrzywdzonego R. B. (1) pięściami w głowę i okolice lewego ucha - spowodowanie obrażeń ciała pokrzywdzonego R. B. (1) w postaci stłuczenia okolicy skroniowej lewej i lewej małżowiny usznej oraz stłuczenie okolicy jarzmowej lewej z obrzękiem, które spowodowały rozstrój zdrowia jego organizmu na okres poniżej 7 dni - dopuszczenie się przez oskarżonego czynu w warunkach ograniczonej zdolności do rozpoznania jego znaczenia i 	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka R. B. (1) k. 8-10,260-262, - karta medycznych czynności ratunkowych k. 14, - zaświadczenie lekarskie – obdukcja k. 33 - zeznania świadka S. S. k. 43-44,367, - zeznania świadka A. D. k. 46-47,102-103, 284-285, - płyta CD z nagraniem z monitoringu k. 26, - protokół odtworzenia zapisu z płyty k. 54-56,

			pokierowania swoim postępowaniem	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka T. H. k. 58-59,282-284, - opinia sądowo – lekarska k. 71 - opinia sądowo – psychiatryczna k. 121-123,
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.1.1.	T. K.	art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	<ul style="list-style-type: none"> - niespowodowanie uszkodzenia pojazdu R. (...) o nr rej (...), - niedowład prawej ręki i prawej stopy, które powodują, że nie mógł dokonać uszkodzenia pojazdu, 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego k. 258-260,
1.1.2.	T. K.	art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	<ul style="list-style-type: none"> - niespowodowanie obrażeń ciała pokrzywdzonego R. B. (1), - niedowład prawej ręki i prawej stopy, które powodują, że nie mógł zadać pokrzywdzonemu uderzeń 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego k. 258-260,

OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
1.1.1.oraz 1.1.2.	wszystkie wymienione	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznawał on, iż wraz z kolegą P. S. jechał on w dniu 06 lutego 2017 r. taksówką kierowaną przez pokrzywdzonego R. B. (1) oraz iż w związku z wysokością zapłaty za przejazd doszło do scysji pomiędzy oskarżonym i jego kolegą a pokrzywdzonym R. B. (1) korespondowały z zeznaniami świadków R. B. (1) i P. S.. Z zeznań świadka T. H. wynika, iż widział on najpierw dwóch mężczyzn stojących przy taksówce pokrzywdzonego, a następnie po chwili, gdy podjeżdżał w miejsce, gdzie stał pojazd pokrzywdzonego widział, jak jeden z tych mężczyzn	

zaczął się szarpać z taksówkarzem, uderzył taksówkarza w twarz, a gdy taksówkarz ruszył kopnął i uderzył ręką w tył jego samochodu. Zeznania świadka T. H. korespondowały z zeznaniami świadka R. B. (1) oraz z dowodem z dokumentu w postaci protokołu oględzin rzeczy, z którego wynika, jakie uszkodzenia zostały stwierdzone na pojeździe pokrzywdzonego. Świadkowie – funkcjonariusze Policji A. D. i S. S. nie byli bezpośrednimi świadkami zachowania oskarżonego. Z polecenia dyżurnego udali się na parking, gdzie oczekiwał na nich pokrzywdzony R. B. (1), który opisał im okoliczności w jakich doszło do zadania mu uderzeń w głowę oraz uszkodzenia jego taksówki. Sprawcę uszkodzenia taksówki oraz zadawanych uderzeń wskazał im pokrzywdzony, gdy mężczyźni szli ulicą. Zostali oni zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji i przewiezieni na Komisariat Policji

w S.. Na Komisariacie Policji zarówno pokrzywdzony R. B. (1) jak i świadek T. H. wskazali na oskarżonego jako sprawcę.

Pokrzywdzony R. B. (1) korzystał z pomocy medycznej pogotowia ratunkowego, które zostało wezwane przez Policję w związku z tym, że się źle czuł. W toku postępowania w sprawie została złożona przez biegłego sądowego Z. K. opinia sądowo – lekarska. Z opinii tej wynikają obrażenia jakich doznał pokrzywdzony w następstwie działania oskarżonego. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd uzyskał także opinię biegłego z zakresie techniki samochodowej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny pojazdów i kosztów napraw powypadkowych J. W.. Z opinii tej wynika, iż do uszkodzenia lampy tylnej lewej i ściany tylnej lewej

		samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) mogło dojść w okolicznościach podawanych przez pokrzywdzonego.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
1.1.1	zeznania świadka M. A.	Świadek nie pamiętał okoliczności w jakich przeprowadzał oględziny pojazdu pokrzywdzonego R. B. (1).	
1.1.1	- częściowo opinia biegłego z zakresie techniki samochodowej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny pojazdów i kosztów napraw powypadkowych J. W.	Ustalając wysokość szkody oparto się na zeznaniach pokrzywdzonego R. B. (1), który zeznał, iż szkoda została naprawiona. Zeznał on, iż można przyjąć, że wartość szkody wynosiła 750 zł. Biegły J. W. w opinii ustalił, na	

		<p>podstawie kalkulacji naprawy w systemie A. wartość szkody na kwotę 1.381,51 zł. Sąd przyjął rzeczywistą podawaną przez pokrzywdzonego wartość szkody. Nadto kwota podawana przez pokrzywdzonego była korzystniejsza dla oskarżonego.</p>	
1.1.1. oraz 1.1.2.	wyjaśnienia oskarżonego T. K.	<p>Wyjaśnieniom oskarżonego odmówiono wiarygodności w zakresie w jakim nie przyznawał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów. W. te ocenione zostały jako linia obrony oskarżonego zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu czyny. Stały one w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków R. B. (1), T. H., S. S., A. D., protokołem oględzin rzeczy wraz z dokumentacją zdjęciową, zdjęciami uszkodzeń na płycie CD, kartą medycznych czynności ratunkowych, zaświadczeniem lekarskim –</p>	

obdukcją oraz opinią sądowo – lekarską. Zgromadzone dowody nie wskazują, aby oskarżony w dniu zdarzenia posiadał niedowład prawej ręki i stopy, który uniemożliwiłby mu spowodowanie uszkodzeń pojazdu oraz zadanie obrażeń ciału pokrzywdzonemu. Informacje o niedowładzie nie zostały odnotowane w dokumentacji medycznej dotyczącej udzielanej oskarżonemu pomocy w PODOZ przez zespół pogotowia ratunkowego. Z zeznań świadka A. D. wynika, iż nie zauważyła ona aby oskarżony cierpiał na niedowład ręki. Podczas przewożenia oskarżonego z Komisariatu Policji w S. do PDOZ w J. celem wytrzeźwienia oskarżony był zakuty w kajdanki. Nadto wskazała ona, iż gdyby oskarżony podczas przeszukania przed konwojowaniem miał problemy z podniesieniem kończyn górnych na pewno zostałyby to odnotowane,

		<p>wezwana zostałaby też pomoc medyczna, a gdyby oskarżony informował o niedowładzie byłoby to skonsultowane z dyżurnym, co również byłoby odnotowane.</p> <p>Świadek P. S. – kolega oskarżonego, z którym jechał w taksówce, znający problemy zdrowotne oskarżonego w złożonych zeznaniach wskazał, iż nie kojarzy on, aby oskarżony miał problemy z poruszaniem kończynami, podnoszeniem ich.</p>	
<p>1.1.1. oraz 1.1.2.</p>	<p>częściwo zeznania świadka P. S.</p>	<p>Zeznania wskazanego świadka w części dotyczącej spowodowania przez oskarżonego uszkodzenia pojazdu oraz spowodowania obrażeń ciała R. B. (1) zmierzały do uwiarygodnienia linii obrony prezentowanej przez oskarżonego.</p> <p>Świadek zeznał, iż nie widział, aby oskarżony zadawał uderzenia pokrzywdzonemu oraz aby dokonał uszkodzenia pojazdu pokrzywdzonego bowiem po tym, jak wysiedli z taksówki rozglądał</p>	

		<p>się gdzie jest. Z zeznań świadka T. H. wynika, iż w czasie, gdy oskarżony zadawał pokrzywdzonemu uderzenia w głowę świadek krzyczał do oskarżonego. Odległość w jakiej znajdował się świadek od pojazdu oraz znajdującego się przy nim oskarżonego powodowała, iż niewątpliwie widział on zachowanie oskarżonego tak względem pojazdu jak i pokrzywdzonego.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
x	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	T. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
Zachowaniem swoim oskarżony T. K. zrealizował znamiona występku:			

- z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. bowiem w dniu 06 lutego 2017 r. w S. umyślnie dokonał uszkodzenia mienia – samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że kopiać w karoserię wskazanego pojazdu spowodował wgniecenie karoserii w okolicy lewego tylnego nadkola oraz uderzając ręką w klosz tylnej lewej lampy spowodował jego uszkodzenie, czym spowodował łączne straty w kwocie 750 zł, czym działał na szkodę R. B. (1),

- z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. bowiem w dniu 06 lutego 2017 r. w S. zadając pięściami uderzenia R. B. (1) w głowę i okolice lewego ucha spowodował u niego obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy skroniowej lewej i lewej małżowiny usznej oraz stłuczenie okolicy jarzmowej lewej z obrzękiem, które spowodowały rozstrój zdrowia organizmu w/w na okres poniżej 7 dni.

Obu czynów oskarżony dopuścił się mając znacznie

ograniczoną
zdolność
rozpoznania
znaczenia czynu i
pokierowania swoim
postępowaniem (art.
31 § 2 k.k.).

Jednocześnie Sąd
nie znalazł podstaw
do przyjęcia, aby
występek
oskarżonego z art.
288 § 1 k.k. w zw.
z art. 31 § 2 k.k.
zakwalifikować jako
wypadek mniejszej
wagi. Wypadek
mniejszej wagi
dotyczy bowiem
przypadków, w
których zachowanie
sprawcy spełnia
znamiona
określonego typu
czynu zabronionego,
jednakże z uwagi na
jego
charakterystykę,
zwłaszcza zaś
elementy
przedmiotowe i
podmiotowe
związane z
popęlnieniem czynu
zabronionego, czyn
ten nie przybiera
normalnej postaci
tylko zasługuje na
łagodniejsze
traktowanie. W
okolicznościach
niniejszej sprawy, w
ocenie Sądu, brak
jest podstaw, aby
czyn oskarżonego
zakwalifikować jako
wypadek mniejszej
wagi. Oskarżony
wyładował swoje

<p>niezadowolnie z powodu wysokości rachunku za przejazd taksówką,uszkadzając pojazd, po czym wraz z kolegą oddalił się z miejsca zdarzenia.</p>				
	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>			
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.</p>				
	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>			
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania.</p>				
	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>			
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach</p>				

umorzenia postępowania.				
	1.7. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
T. K.	pkt I i II	pkt I i II	Stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Na taką ocenę wpływ mają okoliczności popelniania przez oskarżonego tychże czynów, wysokość wyrządzonej szkody, fakt iż szkoda nie została naprawiona, sposób stosowania przemocy wobec pokrzywdzonego – zadawanie mu	

uderzeń w głowę,
działanie w stanie
nietrzeźwości (0,98
mg/dm³ alkoholu
w wydychanym
powietrzu),
narażenie
pokrzywdzonego R.
B. (1) w dniu
06 lutego 2017
r. na powstanie
większego
niebezpieczeństwa
dla jego zdrowia niż
to, które wystąpiło tj.
w postaci stłuczenia
okolicy skroniowej
lewej i lewej
małżowiny usznej
oraz stłuczenie
okolicy jarzmowej
lewej z obrzękiem,
które spowodowały
rozstrój zdrowia
organizmu w/w na
okres poniżej 7 dni.

Okoliczność
łagodząca

- dotychczasowa
niekaralność
oskarżonego

Oskarżony działał
umyślnie z
zamiarem
bezpośrednim. Przy
ocenie stopnia winy
Sąd uwzględnił, iż
oskarżony działał
w zakresie obu
czynów w stanie
ograniczonej
poczytalności (art.
31 § 2 k.k.).

Wymierzone
oskarżonemu kary
grzywny

			współmierne są do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów oskarżonego.
T. K.	pkt III	pkt I i II	<p>Kary grzywny wymierzone oskarżonemu oraz łączna kara grzywny winny uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania oraz wdrożyć go do przestrzegania norm społecznych.</p> <p>Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokajają społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.</p>
T. K.	pkt IV	pkt I i II	<p>Oskarżony swoim zachowaniem wyrządził szkodę w mieniu pokrzywdzonego R. B. (1) w kwocie 750 zł. Orzeczono obowiązek naprawienia szkody. Wysokość szkody Sąd ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonego R. B. (1), z których wynika, iż naprawił uszkodzenia samochodu, a szkoda wynosiła 750 zł.</p>

		<p>Orzeczono zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonego za doznaną krzywdę w kwocie 1.000 zł mając na uwadze zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonego - spowodowane obrażenia ciała pokrzywdzonego w dniu 06 lutego 2017 r. Pokrzywdzonemu R. B. (1) w związku z doznanymi w dniu 06 lutego 2017 r. obrażeniami ciała udzielona została pomoc medyczna przez zespół pogotowia ratunkowego. W późniejszym czasie pokrzywdzony był u lekarza rodzinnego, nie leczył się u neurologa, nie przebywał na zwolnieniu lekarskim, 10 dni nie jeździł taksówką, przez 2 tygodnie odczuwał ból, zażywał środki uspokajające.</p> <p>Ustawowe odsetki zasądzono od obowiązku naprawienia szkody oraz od zadośćuczynienia od dnia 06 lutego 2020 r. do dnia zapłaty.</p>	

Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
T. K.	pkt V	pkt I i II	w toku postępowania oskarżyciel posiłkowy korzystał z pomocy pełnomocnika z wyboru r.pr S. U., który wniósł o zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. B. (1) kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.000 zł. Sąd mając na uwadze ilość terminów rozprawy, w których wziął udział pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, oraz treść § 11 ust 1 pkt 1 i ust 2 pkt 3, § 17 pkt 1 i § 15 ust 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwosci z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego koszty zastępstwa procesowego w	

			kwocie 3.816 zł, tj. w podwójnej wysokości wynikającej z przepisów. Nakład pracy pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego podczas wyjaśniania okoliczności przedmiotowej sprawy uzasadnia przyznanie oskarżycielowi posiłkowemu kosztów zastępstwa procesowego we wskazanej wysokości.
6. Omówienie innych zagadnień			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę.			

7. Koszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
T. K.	pkt VI	Oskarżony nie jest zatrudniony, ma wyuczony zawód, pozostaje na utrzymaniu żony, ma wyuczony zawód, posiada wartościowy majątek. Sytuacja majątkowa oskarżonego, jego możliwości zarobkowe wskazują, iż jest on w stanie ponieść koszty sądowe w sprawie, w tym opłatę od orzeczonej kary.	
Podpis			
ZARZĄDZENIE			
1. Odnotować, 2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego obrońcy oskarżonego pouczeniem, 3. K.. 14 dni.			

Dnia 14 grudnia
2020 r.